

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๗
มีธรรมเป็นเครื่องระลึกบ้าง

เมื่อวานนี้ได้ทองคำ ๓ บาท ๒๕ สตางค์ ดอลลาร์ ๗๖๔ ดอลลาร์ ทองคำทั้งหมดเวลานี้ได้ ๙,๑๗๑ กิโลกรัม ยังขาดอยู่อีก ๘๒๔ กิโลกรัมจะครบจำนวน ๑๐ ตัน ดอลลาร์ได้แล้วทั้งหมด ๘,๘๘๑,๕๒๙ ดอลลาร์ ยังขาดอยู่อีก ๑,๑๑๘,๔๗๑ ดอลลาร์ จะครบ ๑๐ ล้านดอลลาร์ กะว่าทองคำจะให้พร้อมตอนสิ้นเดือนมีนา คาบลูกคาบดอกกับเดือนเมษายนเดือน ให้เสร็จเรียบร้อยตอนนั้น ในจำนวนทองคำอย่างน้อยต้อง ๘๒๔ กิโลกรัม ดอลลาร์ก็เหมือนกัน ว่าจุดไหนให้เป็นจุดนั้นเลยเถียว จากนั้นก็กะปริดกะปรอยมาเรื่อยๆ เราก็ไม่มีอะไรเพราะเราปิดโครงการแล้ว เป็นแต่เพียงว่าเปิดบัญชีเอาไว้สำหรับปลิกย่อยที่มาอยู่ทั่วประเทศไทย มามากมาน้อยก็ต้องมีบัญชีเอาไว้รับกัน ๆ แต่การปฏิบัตินั้นตามเดิมต่อสมบัติทั้งหลายไม่มีเคลื่อนคลาด

ทองคำได้มาพอสมควรที่จะหลอมเราก็หลอม หลอมถ้ายังไม่ควมอบเราก็เก็บไว้ก่อน กาลเวลาไม่สำคัญ สำคัญที่ได้มาพร้อมเมื่อไรก็เข้าเท่านั้นเอง อันนี้เป็นส่วนปลิกย่อยไปแล้วจาก ๑๐ ตัน จาก ๑๐ ล้านดอลลาร์ไปเรื่อยๆ ไม่นานละที่นี้ พิจารณาเหตุการณ์ทุกอย่าง ที่นี้ประกาศครอบไปหมดเลย เรียกว่าหยุดโดยประการทั้งปวง ถือเป็นปรกติไปเลย จะทำด้วยความรอบคอบทุกอย่างนั้นแหละ ไม่ได้ทำชู้ๆ เช่นอย่างเปิดโครงการนี้ไว้เพื่ออะไรก็มีเหตุผลเรียบร้อยแล้ว ปิดเพราะอะไรก็มีเหตุผลแล้ว แล้วเปิดบัญชีไว้เพราะอะไรมีเหตุผล ที่นี้ปิดโดยประการทั้งปวงก็เหตุผลพร้อมแล้ว ปิดปุ๊บหมด แน่ เป็นขั้นๆ ตอนๆ อย่างนั้น ไม่ได้ทำลุ่มลุ่มห้ำหั่น

เพราะฉะนั้นทุกสิ่งทุกอย่างที่เราพาพี่น้องทั้งหลายดำเนิน เรายังไม่เคยได้มาดำเนิน ในหัวใจเจ้าของที่เป็นกองพิจารณา หรือคลังแห่งความคิดทั้งโลกทั้งธรรม อยู่ในนี้หมด เราพิจารณาเรียบร้อยแล้วออกๆ ยังไม่เคยเห็นผิดพลาดตลอดมา เพราะเอาธรรมออกดำเนิน ไม่ได้เอาโลกมาแฝงเลย โลกมาผ่านไม่ได้ ตัดขาดสะบั้นเลย เพราะให้ธรรมเดิน ธรรมนี้เดินเพื่อความสงบสุขร่มเย็น แน่นหนามั่นคงแห่งชาติไทยของเราซึ่งเป็นชาวพุทธ เพราะฉะนั้นจึงได้เตือนพี่น้องชาวไทยเสมอ ถึงเรื่องการปฏิบัติตัวในนามของชาวไทยซึ่งเป็นชาวพุทธ ลูกชาวพุทธว่าเงาะ ขอให้มิกภูมิเกณฑ์บ้างอะไรก็ดี อย่าลุ่มลุ่มห้ำหั่น

เคยเป็นมา นี่เป็นเรื่องของกิเลสเหยียบย่ำทำลายตัวเองและส่วนรวม ให้เสียไปจนกระทั่งจะ
จมหมดได้เพราะอำนาจของกิเลส

เหมือนกับไฟได้เชื้อ ไฟไม่เคยถอยเชื้อ ไส้เข้ามาไสมาถะอะ กิเลสไม่เคยถอยเรื่อง
รายได้ของมัน ความโลภนั้นเพื่อรายได้ ไม่พอใจก็โกรธเคียดแค้น นี่เป็นตัวยุติ จึ่งขอให้
พากันระมัดระวังรักษาตัวสมลูกชาวพุทธ เป็นขั้น ๆ ตอน ๆ ของผู้รักษาศาสนา พระเรา
ตามหลักตำราธรรมวินัยคือองค์ศาสดาโดยแท้แล้ว เรียกว่าร้อยเปอร์เซ็นต์เลยเรื่องพระ
วินัย ร้อยเปอร์เซ็นต์ ธรรมก้าวเดินตามกำลังของตนโดยลำดับลำดับ ไม่ใช่เพื่ออ่อนแอ
ก้าวเดินเรื่อย ๆ จากนั้นก็ประชาชนญาติโยม มีกฎมีเกณฑ์ยังไงที่จะปฏิบัติให้เป็นสาระแก่
ตนและส่วนรวม ก็ต้องปฏิบัติทุกผู้ทุกคน มีกฎมีเกณฑ์มีเหตุมีผลมีชื่อมีแปะ แล้วก็ค่อย
เป็นไปเรื่อย ๆ แล้วจะค่อยชินต่อนิสัยของเรา ต่อไปลูกหลานก็จะมารับมรดกอันดีงามที่มี
ขอบเขตนี้ไปปฏิบัติ บ้านเมืองก็จะมีขอบเขตอันดีงาม

นี่ละศาสนา รักษาทุกแง่ทุกมุม ก็คือรักษาโลกทั้งหลาย โลกนี้มันพิลึกพิลั่น โลกไม่มี
ประมาณ โลกเป็นฟืนเป็นไฟ ต้องเอาธรรมมาเป็นน้ำดับไฟให้สงบลงพออยู่ได้ ที่จะทำให้
ดับหมดเสียจริง ๆ มันไม่ได้ ก็ต้องให้ดับพออยู่ได้ทนได้ ท่านผู้ที่ดับไปหมด ภัยก็หมดโดย
สิ้นเชิง อย่างพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ เรียกว่าหมดโดยสิ้นเชิงตลอดไป เรียกว่า นิพพาน
เที่ยง คือพอตลอดเลย ท่านว่าเที่ยงตลอด พวกเราชาวพุทธก็ก้าวเดินไป ภัยจะค่อยระงับ
ดับทุกข์ไปด้วยอรรถด้วยธรรม ตามกำลังความสามารถของตนมากน้อยเพียงไร ก็ควร
นำมาระงับดับ อย่าพากันส่งเสริม เสียหายมากทีเดียว

ธรรมมีแต่ความส่งเสริมบำรุงอย่างเดียว ไม่มีคำว่าเสียหายบั่นทอน แต่กิเลสมัน
แทรกเข้า ๆ กิเลสกำลังของมันมากกว่าธรรม เพราะฉะนั้นโลกถึงมีแต่ความเดือดร้อน
ไปที่ไหนร้อน ๆ เราว่าแต่ความเดือดร้อน ๆ เฉย ๆ เราไม่ได้ดูสาเหตุแห่งความเดือดร้อน
เป็นมาจากอะไร ถ้าธรรมจับก็เป็นมาจากกิเลส แน่ ๆ กิเลสลดไปมากน้อยความเดือดร้อนก็
จะลดลง ๆ กิเลสคือตัวความลึมเนื้อลึมตัวตลอดเวลา อะไร ๆ มีไม่พอ ให้กิเลสลากไป ๆ หา
ซื้อหาแปะไม่ได้ ตกทะเลหลวงตุ้มเลย จึ่งเสียมาก

เราเคยเตือนเสมอ การนำพี่น้องชาวไทยคราวนี้ก็รู้สึกว่าจะไม่บกพร่องในการนำของ
เรา ทางด้านวัตถุก็เต็มเม็ดเต็มหน่วย ให้ถึงจุดถึงหมาย มีชื่อมีแปะเหมือนกัน เช่นคราวนี้จะ
เอาให้ได้ทองคำหนัก ๑๐ ตัน ดอลลาร์ ๑๐ ล้าน นี่ก็คือขอบเขตเหตุผลชื่อแปะของชาติ
ไทยเรา นี่ก็นำเข้าจุดนี้ แน่ ๆ นี่เรียกว่าทางด้านวัตถุ ทางด้านธรรมะก็สอนแทรกกันไปโดย
ลำดับ ให้ระมัดระวัง ร่างกายของเรา ชีวิตของเรา เป็นสมบัติของเรา เราเป็นผู้

ระมัดระวังรักษาและบำรุง ไม่ใช่ทำลาย ต่างคนต้องระมัดระวังรักษาไม่ทำลายตน ทุกสิ่งทุกอย่างอย่าเอาเข้ามาเป็นการทำลายตนด้วยการกระทำของตน นั้นท่านก็สอนว่าอย่างนั้น

การปฏิบัติให้มีธรรมเป็นเครื่องระลึกบ้าง สติธรรมเป็นสำคัญ สติธรรมจ่อลงไปตรงไหน ปัญญาธรรมจะค่อยกระจายออกไป เพราะสตินี้จ่อลง ความรู้นี้จะค่อยแยกออกไป ทีนี้ก็เป็นทางด้านปัญญา เพราะสติความรู้ตั้งแล้ว ทีนี้ความรู้จะกระจายไปไหนก็เป็นความรู้ของสติๆ มันไม่ผิดพลาดนะ ถ้าเป็นความรู้หลักธรรมชาตินี้มันก็เหมือนกับความรู้ไส้เดือนบุงก็อ(กึ่งก็อ) นั้นแหละ คีบคลานไปอย่างนั้นแต่หาจุดที่หมายไม่ได้ คือไส้เดือนบุงก็อนั้น ละ เห็นไหมล่ะมันคีบคลานไปตามทาง นั้นละความรู้ของสัตว์โลกที่มีติดบอดเต็มที่ ไม่มีบาปบุญติดหัวใจเลย เป็นอย่างนั้นละ สภาพนั้นใครต้องการใหม่ล่ะ พวกไส้เดือนบุงก็อเขาคีบคลานอยู่ตามทาง ใครต้องการใหม่ล่ะ พิจารณาซิ นั้นละเรื่องความไม่มีคุณค่าเลยในหัวใจของเรา ไม่มีการระมัดระวังรักษา ปล่อยเนื้อปล่อยตัวจนกลายเป็นไส้เดือนบุงก็อไป ไม่มีค่าอะไรเลย เราต้องพากันระมัดระวัง

สะดวกสบายก็คือเมืองไทยเราตั้งแต่ปู่ย่าตายายมา เราพิจารณา ในพงศาวดารเราก็ดูนี้นะ เราดูเรารู้มาหมด เรื่องพงศาวดารของชาติไทย เดียวนี้จำชื่อเมืองอะไรๆ ที่แยกแยะกันมายังไงไม่ได้นะ เราดูมาหมดแล้ว ชาติไทยของเราเป็นมายังไง ออกมาจากที่ไหน เราดูพงศาวดารมาโดยลำดับลำดับ ตันตอจริงๆ เป็นกอดเดียวกันหมด ไม่ว่าจะแยกไปภาคไหนๆ ออกมาจากตันตอเดียวกัน แล้วก็ยังมีหัวหน้าแยกไปๆ ตันตอเป็นกอดเดียวกัน เวลาแยกไปก็มีหัวหน้าปกครอง ทีนี้สุดท้ายหัวหน้าทะเลาะกัน ก็เกิดความกระทบกระเทือนถึงบริษัทบริวาร เลยกกันเป็นพวกเป็นพรรคเป็นเหล่าเลย พวกนั้นเป็นนั้น พวกนี้เป็นนี้ ออกจากหัวหน้านะไม่ใช่ออกจากใคร ไม่ใช่ออกจากกอด ออกจากหัวหน้าพาทะเลาะเบาะแว้ง รบกัน คนนั้นแพ้ คนนี้ชนะ ถูกเหยียดหยามกันในอวัยวะของตัวเอง ถูกแขนซ้ายยกยกแขนขวา ก็อวัยวะเดียวกัน แขนซ้ายแขนขวา กอดเดียวกันของอวัยวะเดียวกันแล้วก็ทะเลาะกัน นี่เป็นคนนั้น นี่เป็นคนนี้ แยกไปละ จากหัวหน้านะ เราดูมาตลอด เพราะฉะนั้นเราจึงไม่เคยสนใจกับเรื่องเหล่านี้

หัวหน้าเป็นหลักใหญ่ เราเอาจุดนั้น การดูแลชาติบ้านเมืองดูด้วยความเป็นธรรม บำรุงด้วยความเป็นธรรม เดียวนี้นานแล้วดูพงศาวดาร ไม่ได้ดูอีก แต่จำได้เล็กๆ น้อยๆ เช่นชื่อนั้นแตกแยกไปตรงไหนๆ ลืมไปหมดเดี๋ยวนี้ แต่พอจับได้ว่าแยกไปอย่างนั้นอย่างนี้ ขึ้นอยู่กับหัวหน้าเท่านั้นละ มีหัวหน้าๆ ทีนี้หัวหน้าทะเลาะกัน บริษัทบริวารก็ทะเลาะกัน

แขนซ้ายแขนขวาตีกัน ทีนี้ก็แขนซ้ายแขนขวาดูถูกเหยียดหยามย้ายกันละทีนี้ ในอวัยวะเดียวกัน นี่ละเมืองไทยเราเป็นอย่างนั้นนะ ให้พากันจำเอา มันมีตั้งแต่เหยียบย่ำทำลายอวัยวะของตัวทั้งนั้น เพราะเป็นอวัยวะเดียวกัน กอเดียวกัน ออกไปแล้วกลับมาตีกัน แขนซ้ายแขนขวามาตีกัน ใครได้เปรียบที่ไหนจากความแพ้วความชนะ ในระหว่างแขนซ้ายกับแขนขวารบกันตีกันฟันกัน แขนซ้ายแขนหนึ่งกุดลงไป แขนขวายกตรงแดงขึ้นมาสว่างามอย่างนั้นได้ไหม มีไหม เอ้าถ้าว่ามี ออกจากนี้ไปให้เขาตัดเสียแขนหนึ่ง แล้วชูแขนหนึ่งขึ้นมาอวดโลกได้ไหม นั่นละมันเป็นอย่างนั้น จึงให้ความกลมกลืนพร้อมเพรียงสามัคคีกัน ยึดกอยึดหลักนี้ไว้ให้ดี บ้านเมืองของเราจะมีชื่อมีแปแน้นหนามั่นคง

ไอ้เรื่องความดูถูกเหยียดหยามมันก็เกิดขึ้นจากที่ว่านี้ ตัดมันออกซี อันนี้เป็นสิ่งทำลายไม่ใช่สิ่งส่งเสริมบำรุงให้แน่นหนามั่นคง ตัดออกๆ อะไรที่จะเป็นความแน่นหนามั่นคงในสกลกายของเราหามาบำรุง หามารักษา นั่น ท่านจึงสอนไว้ ความสามัคคีเป็นสิ่งสำคัญ และธรรมที่ครอบโลก สัพพะ สดุดา อันว่าสัตว์ทั้งหลายนี้ครอบหมดเลย ละเอียดล่อ

สอนทางด้านธรรมะเราก็สอนเต็มเม็ดเต็มหน่วย ไม่ได้มีข้อต้องติในการสอนของเรา การสอนสอนไปในธรรมทุกชั้น เราไม่เคยสงสัยว่าเราสอนนี้ผิดไปๆ จากหลักความจริงที่มีอยู่ และที่พระพุทธเจ้าสอนไว้แล้ว เราสอนยังงิผิดหรือถูก แยกแตกแขนงออกไป ผิดพลาดประการใดบ้าง เราไม่มีสงสัย กางออกไปจากหัวใจอันเดียวกันจากการปฏิบัติธรรม รู้ธรรม เห็นธรรมด้วยกัน แล้วจะผิดไปไหน นั่น เพราะฉะนั้นเราถึงยกมือขึ้นเลย แม้พระพุทธเจ้าประทับอยู่ข้างหน้าก็ไม่ทูลถาม จะถามอะไรก็ของอันเดียวกัน นั่น ท่านสอนเพื่อให้รู้ของอันเดียวกัน ไม่ได้สอนให้รู้แตกแยกจากกัน พอจะมาทะเลาะกันในคำสอน พระพุทธเจ้าพระองค์เดียวกันไม่เคยมี สอนลงในจุดเดียวกัน ใครรู้ขึ้นมาก็อ้อ ๆ ทันทิเลย นั้นมันหายสงสัยตรงนั้นแหละ

สนุทธิฐิติโก ฟังซินะ จะรู้เองประจักษ์เจ้าของ หายสงสัยจากธรรมที่พระองค์ทรงทราบมาแล้วด้วยสนุทธิฐิติโก ของพระองค์เอง เป็นปฐมฤกษ์ ปฐมมงคล แล้วก็มาสอนบรรดาสัตว์ทั้งหลายให้ประพฤติปฏิบัติ ผลดีผลชั่วจะรู้ขึ้นในตัวเอง ถ้าไม่สนใจปฏิบัติ ตายทิ้งเปล่า ๆ การสอนโลกเราก็สอนตั้งแต่ธรรมพื้น ๆ ทุกชั้น ๆ ของธรรม จนถึงแกงหม้อเล็ก หม้อจิว ทะลุฟุงเลย สอนหมด เพราะเหตุไรจึงสอนหมด พุดให้มันจริงก็เคยพุดมาแล้ว มันเต็มอยู่ในหัวใจนี้แล้ว จะให้บกพร่องที่ตรงไหนว่าหยาบไม่ถูก ก็ของอยู่กับตัว ยื่นออกไป ก็ออกไปจากมือของตัวเอง กำไว้ก็อยู่ในมือของตัวเอง ธรรมอยู่ในหัวใจยื่นออกไป ก็ใจยื่น

ออกไป เก็บไว้ด้วยเหตุผลโลกที่เหมาะสม ก็ธรรมและหัวใจเป็นผู้เก็บเอง กระจายออกไป เพื่อประโยชน์แก่โลกก็เป็นหัวใจที่กระจายออกไปเอง คือแสดงธรรมชี้แจงบอกให้ทราบ ความถูกความผิดอะไร เรียกว่าธรรมกระจายออกไป ที่เก็บไว้ก็เหมือนน้ำในตุ่ม เย็นน้ำอยู่ในนั้นแหละ ต้องการเท่าไรก็เก็บเอาไป

นี่ก็ได้พยายามช่วยมาเต็มเม็ดเต็มหน่วย ทางด้านวัตถุก็เต็มเม็ดเต็มหน่วย ทางด้านธรรมะก็สอนเต็มเม็ดเต็มหน่วย เราไม่สงสัยในการสอนโลก สอนเต็มเม็ดเต็มหน่วยตามชั้นภูมิตลอด ทะลุเลยก็เอา เอ้าว่ามา ว่านั่นเลย ดังที่เราพูดตะกั๊ว เมื่อเร็ว ๆ นี้ ยกตัวอย่างลูกชาวพุทธเราโดยหลักธรรมชาติ เขาปฏิบัติตามอรรถธรรมโดยหลักธรรมชาติเหมือนกัน ธรรมแท้เป็นหลักธรรมชาตินะ เสกสรรปั้นยอนแก่นั่นแน่นขึ้นมานั้นเป็นกึ่งก้านสาขาของธรรม ธรรมแท้จะปรากฏที่ใจ กิเลสแท้ปรากฏที่ใจ แก่ไขตรงนั้นแล้วบริสุทธิ์ที่ใจ

ดังที่เขาปฏิบัติเขาเล่ามา เขาปฏิบัติแล้วเขาเล่ามา ๆ ตามเหตุผลโลกที่ถูกต้องดีงาม จนกระทั่งทะลุไปเลย เราก็มองที่ค่านเขา เขาก็ไม่เคยมาถามเรา ก็ต่างคนต่างไม่สงสัยกัน เราก็มองสงสัยเขา เขาก็ไม่สงสัยเขาพอจะมาถามเรา หรือจะมาทดลองภูมิของเรา เขาก็ไม่เห็นมี นั่นแหละหลักธรรมชาติ ใครรู้ที่ไหนจริงในตัวเองร้อยเปอร์เซ็นต์เหมือนกันหมด นี้ละ สนธิปฏิญญาโก จำเป็นอะไรจะต้องหาใบประกาศนียบัตรมาติดที่นั่นติดที่นี้ ถ้าติดมันก็จะไม่มีอะไร ใบประกาศนียบัตรเอาวัดป่าบ้านตาดก่อนนะ สมมุติว่าติด ติดนี้เขียนวันยังค่ำมันจะครบไหมนะ ในครีวนี้มีกี่คน แล้วพระนี้มีกี่องค์ หมามีกี่ตัว ไก่มีกี่ตัว ไก่มีลูกกี่ตัว กระจ้อนกระจแตมีลูกกี่ตัว ประมวลที่จะเขียนใบติดประกาศฯ

ทางหมอนเขาก็ยกไม้เอาไว้คอยตีหน้าผากคน เขียนในหมอนก็บอกว่าอย่ายุ่ง คือมันนอนมาจนหมอนแตก หมอนจนเกิดเรื่องเกิดราว พอเห็นมันเงือดเงื่อจะตีหน้าผากหมอนแตกเพราะหัวพวกแกที่ขี้เกียจนั่นละ พวกนี้พวกขี้เกียจมาก ต้องได้ติดประกาศไว้เต็มแหละในวัดโนว พระองค์ไหนก็เหมือนกันมีตั้งแต่ประกาศอย่ายุ่ง ๆ คือมันหมอนแตกเพราะหัวของพวกเธอแหละ ความขี้เกียจขี้คร้าน พวกเตียงพวกตั้ง ที่หลับที่นอน มีแต่ขาดอีลุ่ยฉุยแฉก เพราะพวกนี้กินไม่ถอย นอนไม่ถอย หลับไม่ถอย ขี้เกียจไม่ถอย ความยุ่งกับเสื่อกับหมอนไม่ถอย มันต้องได้เขียนประกาศเอาไว้ ถ้าเขียนประกาศก็จะเป็นอย่างนี้ แล้วเป็นยังไงเขียนทั้งวันเอาดูซินะ ตั้งแต่เขียนลูกไก่ตัวเดียวมันก็ไม่พอ ไก่มันห้ามไม่ให้ไปยุ่งกับมัน พวกเรานี้มันพวกกองยุ่ง จึงไม่เขียน นี่เราสอนด้วยปาก ให้พากันจำเอานะ

ให้ฝึกหัด อยากเป็นคนดีอย่าอยู่เฉย ๆ ต้องมีการฝึก ความชั่วบับลง ๆ การฝึกเพื่อแก้ตัวเองให้เล็ดลอดออกจากความชั่วต้องฝึกกัน ไม่ฝึกไม่มีค่าเลยมนุษย์เรา พระพุทธเจ้า

ท่านสอนมาแล้ว ฝึกจนว่าสลบสามหน เห็นไหมล่ะ พระสงฆ์สาวกแต่ละองค์ๆ อึ้ง น่าสลด
สังเวชนะความเพียรของท่าน นั่นละคือฝืนทั้งนั้น ฟัดกับกิเลส กิเลสกองทัพใหญ่ ธรรมะก็
กองทัพใหญ่ ชัดกันเลยๆ ถ้าปล่อยให้หมอบกับกิเลสแล้วกิเลสเหยียบแหลกๆ หากความสุข
ไม่ได้นะ ตื่นนอนขึ้นมาถึงค่าได้ความสุขอะไรบ้างไหมวันนี้ไม่มี มีแต่ความยุ่งเหยิงวุ่นวาย
เต็มหัวอก แสดงออกมากิริยามารยาทดินดีดีเหมือนคนจะตาย นี่ละกิเลสบีบบังคับหัวใจ
สัตว์โลกเป็นอย่างนั้น พวกท่านจำเอานะ

ต้องได้ฝึก ไม่ฝึกไม่ได้นะ ทรมานกัน ต่อสู้กัน แก้ไขกัน ไม่แก้ไขปล่อยเลยตามเลย
มันก็เตลิดเปิดเปิงลงทะเลหลวงไม่มีค่ามีราคา ชุงทั้งท่อนเข้างัดขึ้นมาถากมาเรื่อยใส่กบลง
เหล็ยเป็นประโยชน์แก่ติกรามบ้านช่อง และสิ่งต่างๆ ได้เป็นอย่างดี แต่คนเป็นชุงทั้งท่อน
ไม่มีประโยชน์อะไร เราอยากเป็นชุงทั้งท่อนใหม่ ถ้าไม่อยากเป็นชุงทั้งท่อนให้ฟัดตัวให้มีค่า
มีราคา ไปที่ไหนชุงทั้งท่อนนี้เป็นประโยชน์ไปหมดนะ งัดขึ้นไปเลื้อยที่ไหนเขาทำเป็น
ประโยชน์ คนทั้งคนนี่คืออยู่แล้วไปที่ไหนเป็นประโยชน์ไปหมด ถ้าไม่ได้อยู่ที่ไหนก็ไม่ดี จำเอา
นะ เอาละพูดเท่านั้นละ เหนื่อย

วันไหนก็พูดคนเก่า ปากเก่า หูเก่า มันไม่มีของใหม่มาพอจะตื่นตื่นในการเทศน์ มี
แต่หูเก่าทั้งนั้นแหละ อะไรนี่ นี่ก็เขียนใบยุ่งมาแล้วหรือ อย่างุงเข้าใจไหมล่ะ เขียนไว้เต็ม
ติดไว้หมดแถวนี้ ตั้งแต่เข้ามาหน้าวัดเขียนว่าอย่างุงมาตลอดไปเลย พวกท่านเข้าใจหรือ
เรื่องเขียนอย่างุงตะกั๊นนี้ละ เอาติดประกาศตามเสื่อตามหมอนของตน ตรงไหนความซึ้งเกียจ
มาก ๆ เอาไปติดไว้ตรงนั้น อย่างุงกับมันความซึ้งเกียจ มันเผาเรามากแล้วว้างั้น เข้าใจไหม
ล่ะ ทุกซัง

โยม พระหลวงตาเจ้าคะ วันนี้ผ้าป่าหน้าศาลา ๒,๐๗๐ บาท แล้วก็ ๒ ดอลลาร์เจ้า
คะ

แล้วหน้อยที่ถอดเทปพระหลวงตา เขาฝากกราบถวายทอง ๑ บาท บูชาคำสอนพระ
หลวงตา

หลวงตา เออ ๆ เข้าใจแล้ว เขาถอดเทปอยู่ที่สวนแสงธรรม หน้อยคนนั้น เทศน์ที่
ไหนมาเขาก็มาถอดๆ ที่นี้จะให้พร

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตา ตามกำหนดการ ได้ที่

www.Luangta.com